

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

THE FAMOUS HARLOW SISTERS

Een komedie in drie bedrijven

door

1880

Vanessa van Durme

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3370

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

GRATIEN (Graciella) :

PATRICIA (Robert) :

HELENE, de buurvrouw :

GLORIA :

GEORGES, de nonkel van Patricia :

DECOR

Het souterrain van een groot herenhuis ergens in het centrum van een grote stad. Vroeger waren dit de vertrekken van de bedienden. Op het voorplan de woonruimte. Enkele trapjes hoog, coté jardin: de voordeur. Côté cour: de slaapkamerdeur. In de achtergrond, een trapje hoger: de gootsteen, een gasstelletje en een oude ijskast, dit is de keuken. De meubelen komen duidelijk van de rommelmarkt. Ondanks de wanorde is het best gezellig.

EERSTE BEDRIJF

(Elf uur 's ochtends. De muziek speelt luid: THE LAMBETH WALK, finale van "ME AND MY GIRL". Patricia op uit slaapkamer, gekleed in een oude Chinese kamerjas, de haren in krulspelden, omwikkeld met een roze sjaal. In de ene hand heeft ze een kop koffie, in de andere een 'lady shave'. Ze begint haar benen te bewerken met dit apparaat. Gratien op coté cour. Hij is zwaar beladen met boodschappentassen en is buiten adem.)

GRATIEN : *(moet luid praten om boven de muziek uit verstaanbaar te blijven)* 'k Ben hier, natuurlijk zonder lasagne. 'k Had haar gisteren nog zo gezegd : Madame Dupont, wilt ge voor mij twee lasagnes opzij houden voor morgen? Ja meneer Gratien. Natuurlijk vergeten. Ze wordt oud. Volgens mij haalt ze het einde van het jaar niet meer. Patricia... Patricia! Zet dat eens wat stiller. 'k wil weer geen last met de bureu.

PATRICIA : *(zet de muziek af)* Wat is er, meiske?

GRATIEN : Dat er geen lasagne meer was en dat..... Laat maar zo. Assepoester Gratien zal er wel voor zorgen dat er verse lasagne gemaakt wordt.

PATRICIA : Ach, waar dat gij een drama van maakt, kind. We eten dan alleen brood, sla en wijn. Alhoewel, in die wijn zit er meer calorieën dan in heel die lasagne. Enfin, voor "mij" is dat geen onoverkomelijk probleem. In "mij" zit er nog lijn.

GRATIEN : Natuurlijk, iedere vent roept nog achter u op straat.

PATRICIA : Ach ge weet het!

GRATIEN : Ja, ze roepen : Loetje, waart gij niet beter dokwerker geworden?

PATRICIA : Oh, kijk hé! Gij kunt u niet voorstellen hoe hard dat gij kunt zijn. 'k Zal u eens iets vertellen, dokwerkerke... Eergisteren sta ik te klappen met die madame van dat hoedenwinkeltje van achter de hoek. Ge weet wel, met haar twee schone zoons.

GRATIEN : Patricia, past op! Als ge in 't prison zit kom ik u niet bezoeken.

PATRICIA : 't Zijn jongens van 18 of 20 jaar!

GRATIEN : En ze zitten zeker te wachten op een travestiet op wiens verjaardag de kaarskes duurden kosten dan de taart..

PATRICIA : En noem mij alstublieft geen travestiet: ik ben een vrouw.

GRATIEN : Tot wanneer dat ge uwe rok opheft. Dan is het even verschieten. Een vrouw mee een kleine surprise. Maar goed, vertel voort!

PATRICIA : Wel, we spraken over 't een en 't ander en ineens komt de conversatie op 'ongesteld zijn'. Ze kloeg erover dat ze alle maanden wel twee dagen uit de circulatie is door haar regels.

GRATIEN : Ja en toen?

PATRICIA : Wel, ze vroeg mij of ik daar ook zo ne last van had.

GRATIEN : En wat hebt ge haar geantwoord, jonge dochter?

PATRICIA : 'k Heb een beetje moeten liegen natuurlijk.

GRATIEN : Hoe dat?

PATRICIA : Wel, 'k heb haar verteld dat ze bij mij alles weggenomen hebben.

GRATIEN : Alles weggenomen? Ja, uw hersens..... Koffie?

PATRICIA : Ja, zwart.

GRATIEN : Zwart?

PATRICIA : Ja, zwart gelijk onze toekomst.

GRATIEN : Allez, we zijn weer weg... Laat u maar weer gaan! (*Haalt iets uit zijn kop*)
Maar hoeveel keren heb ik u nu al gevraagd om die wassen bollekes die ge 's nachts in uw oren steekt niet in een tas te leggen?

PATRICIA : Ik kan 's nachts geen oog dichtdoen zonder die dingen. Aan die kant hebben ze bijna elke nacht slaande ruzie en aan de andere kant vrijen ze in stereo.... Al kan ik mij moeilijk voorstellen dat zo een koppel tot tegen de luster wipt.... Die vrouw inspireert toch niet. Ze ziet er uit gelijk een witte rol behangpapier die al tien jaar aan de muur hangt.

GRATIEN : Zien wij er nog zo florissant uit misschien?

PATRICIA : Gij niet, dat is waar.

GRATIEN : Och Heer, ge zijt misschien vergeten voor wie die Argentijnse zakenman gevallen is, na ons optreden in Caracas? Heel zijn huishouden heeft hij opgegeven voor mij. Zijn vrouw, zijn kinderen. Hij heeft zelfs zijn landgoed buiten Buenos Aires verkocht om mijn lichaam te kunnen versieren met visons en bijous.

PATRICIA : Die die maquereau uit Parijs u dan allemaal weer afgepakt heeft. Maar Gratien, waar ge nu over spreekt is al achttien jaar geleden. Ge waart slank en

schoon en ge had een kleinigheid waartegen sommige mannen en de meeste vrouwen geen ‘neen’ kunnen zeggen. En dat was voor de tijd dat ge dat geniaal idee gekregen had u weer te kleden en te gedragen als een man.

GRATIEN : Dat heb ik gedaan voor u.

PATRICIA : Maar ‘t gaat u niet af. En ge weet toch wie uw Argentijn was? Een jeanet die alleen maar getrouwd was om het fortuin van zijn vrouw er te kunnen doorjagen. Dat schaap is nog op mijn schouder komen uitschreien.

GRATIEN : ‘k Zou wel eens willen weten wat ge dat mens toen wijsgemaakt hebt.

PATRICIA : De waarheid. ‘k Heb haar verteld hoe het leven in mekaar zit. Ze is in shock gegaan toen ze hoorde hoe dat hare vent eigenlijk in mekaar zat en ze is in ‘t klooster gegaan. Maar alé, met haar geld was ‘t natuurlijk niet moeilijk om direct moeder overste te worden.

GRATIEN : Dat was toch in die periode dat gij samen waart met die tweederangs gitarist van ‘t orkest. Zijne neus was opgegeten van de cocaïne.

PATRICIA : Blijf van die cake af! Ge gaat stikken in uw vet... En daarbij, ‘t was geen gitarist, ‘t was een trompettist, en hij blies mij de zevende hemel in loetse.

GRATIEN : Van dat klein stukske cake zal ik wel niet bijkomen zeker?

PATRICIA : Een klein stukje? Bij u zijn dat drie enorme cakes per dag.

GRATIEN : Ge weet toch dat ik alles geprobeerd heb om af te vallen: de Jane Fondamethode, de Raquel Welsh-methode.....

PATRICIA : Maar die vrouwen eten niet. En als ze al iets tussen hun tanden steken laten ze dat dezelfde dag nog wegzuigen. En voor de rest voeden ze zich met de cijfers op hun bankrekening. Dat zijn vrouwen met karakter. Kijk! *(ze opent haar kamerjas)* Dat is karakter hebben, dat is kunnen afzien.

GRATIEN : Ja? *(wijst op de cellulitis aan zijn dijen)* En dat hier?

PATRICIA : Dat is een stok zoeken om een hond mee te slaan. Een weekje geen melk in mijn koffie en ge ziet daar niets meer van.

GRATIEN : Kijk nu een keer naar mijn benen *(hij wil zijn broek laten zakken)*

PATRICIA : Alstublieft Gratien, of mijn koffie klontert in mijn maag. Ik heb het u al zo dikwijls gezegd: ‘t is uw vraatzucht die ons in de afgrond gestort heeft. Wij waren de prinsessen van het nachtleven. The Famous Harlow Sisters. De koninginnen van het nachtleven. Contracten in de grootste casino’s en de duurste cabarets over heel de wereld. Aan de beste voorwaarden; één optreden

per avond! En overal bloemen, cadeaus en felicitaties.

GRATIEN : Uitgenomen die keer in Teheran toen die directeur er achter kwam dat we een travestie-act waren.

PATRICIA : Omdat hij zijn poten niet van u kon houden.

GRATIEN : Toen scheelde het geen haar of we sliepen in ‘t prison.

PATRICIA : Racisme.

GRATIEN : En daarbij, succes hebben we gehad en moesten we echt willen dan zouden we nog werk vinden.

PATRICIA : Neen, Gratiën, neen.... ’t Ringeling Circus heeft geen olifanten meer nodig. Volgeboekt. Gij hebt ons de afgrond in geholpen. *(begint te huilen)* Zie eens wat er van mij geworden is! Zie, maar zie dan! *(neemt een stuk cake)*

GRATIEN : Zeg Marlène Dietrich, overdrijven is een slechte gewoonte geworden van u. Wij creperen toch niet van de honger, wij moeten toch niet onder bruggen gaan slapen.

PATRICIA : Nog niet, Graciën, nog niet.

GRATIEN : Trouwens, ge moet het allemaal niet op mij steken. Voor die paar kilootjes die ik bijgekomen ben.

PATRICIA : Honderd kilo, Gratiën, honderd.

GRATIEN : En gij? Wat wil gij nog beginnen onder de spotlights met die die facelift die maar half gelukt is? Ge ziet er nog erger uit dan Michael Jackson.

PATRICIA : Precies of ik daar iets kon aan doen? De dag dat ik binnenging voor een liftingske - kwestie van er nog wat beter uit te zien- was die chirurg juist vader geworden. Zo gelukkig als iets en samen met de zusters champagne drinken. Resultaat: zat aan de operatietafel. En hij vraagt aan die zuster: voor wat is het, zuster? En dat kalf antwoordt: voor een aambeienverwijdering, dokter!

GRATIEN : Kom, Patricia, het kon slechter. We komen toch rond, met onze steun van “artiesten in nood”.

PATRICIA : Noemt gij dat rondkomen? Weet gij “hoe” dat we rondkomen? Omdat ik ’s avonds in het zwart bureaus ga kuisen. Stel u dat eens voor: Patricia Love. Ik, die vroeger op scène stond te schitteren, moet nu papiermanden uitdragen en de vloer dweilen. Ik, die de trappen van de musicalls afdaalde onder luid applaus moet nu op mijn knieën zitten om de keldertrappen naar de wc’s te kuisen.

GRATIEN : Ge zoudt mij toch niet willen doen werken zeker? Ge zegt zelf dat ik wat overgewicht heb en dat ik lijdt aan hyperventilatie. D’ailleurs, wie zou hier het huishouden doen? Gij zeker? Dan zouden we wat te eten krijgen.

(er wordt gebeld)

Wie is dat nu?

PATRICIA : De weicht watchers met ne cadeau. Vijftigduizend euro als ge in twee jaar ene kilo kunt afvallen.

(Gratien opent de deur. Helene op. Zij is de conciërge van het gebouw. Een vrouw van rond de vijftig, zeer verzorgd en up-to-date. Rood opgestoken haar en vlot gekleed met veel opzichtige juwelen.)

HELENE : Goedemorgen meisjes. Goed geslapen meisjes?

GRATIEN : Ge komt op het goede moment. Ons vriendinnetje heeft weer één van haar crises.

PATRICIA : Koffie, Héléne?

HELENE : Graag meiske. *(haalt een trui uit een plastic zak. Tot Gratien)* En ik heb uw trui bij om eens te passen, kind.

GRATIEN : O, hij staat al ver.

HELENE : Ik zou ‘t geloven, ‘k heb eelt op mijn vingers van het breien.

PATRICIA : En er zit wol in van driehonderd schapen.

GRATIEN : En wat vindt ge van de kleur, Patricia? Had ik toch niet beter collegegroen genomen?

PATRICIA : Neen! Dat perzikroze in de ochtenddouw past u wreed goed.’ t Is gelijk voor van Dumbo de olifant.

GRATIEN : Ge gaat er toch niet weer mee beginnen, Miss Universe met de kop van Charles Bronson.

HELENE : En ik heb nog schone knopjes ook. Schoon hé? Ze passen erbij. Ik heb ze afgeknipt van mijn trouwkleed.

GRATIEN : Maar hoe kunt ge nu zo ne schone souvenir kapotsnijden?

HELENE : Schone souvenir? Ik heb geen schone souvenir aan dat crapuul die er van

onder is getrokken, met de caissière van de supermarkt. Ach ja, ‘k heb hier nog iets voor jullie. *(wil zich bukken om iets uit haar tas te nemen)*

PATRICIA : Een brief van de deurwaarder zeker?

HELENE : Neen, maar die komt wel. Wilt ge er absoluut voor zorgen dat de huishuur betaald wordt. ’t Is al de achtste van de maand en uw eigenaar heeft al tien keer aan de telefoon gehangen. En gelijk dat ge weet aan de mijne, tot wanneer dat jullie laatste factuur betaald wordt.

GRATIEN : Ge weet toch dat we de tiende ons geld trekken.

PATRICIA : Ja, houdt ze nog maar een paar dagen aan ’t lijntje, schat.

HELENE : Ge hebt alle twee chance dat ik u niets kan refuseren.

GRATIEN : Een gouden hart.

PATRICIA : En we moeten u nog altijd bedanken omdat we de kabeltelevisie van u mogen aftappen. Ik zou niet weten hoe we dat anders zouden moeten betalen.

HELENE : *(wil weer iets uit haar plastic zak halen)* Maar ik heb hier nog...

GRATIEN : Laat maar zitten, slecht nieuws komt altijd vroeg genoeg, gelijk dat ze zeggen. Ge zijt bedankt voor die televisie.

HELENE : Maar waar ik eigenlijk voor kwam... *(wil weer iets uit het plastic zakje halen)* De factuur heeft deze morgen.....

GRATIEN : *(onderbreekt haar opnieuw)* Gelijk dat ge zegt, die knopjes gaan er goed bij.

HELENE : Gaat ge mij nu eindelijk laten uitspreken en mijn commissie laten afgeven?

PATRICIA : Maar Heleneke.....

HELENE : Zwijgt. De factuur heeft vanmorgen een expresbrief gebracht voor u. Ik dacht dat ge nog sliep, daarom heb ik hem aangenomen. *(haalt de brief boven)*
Hier!

PATRICIA : Expres? Wie wilt er mij nu per expres hebben? *(neemt de brief aan)*

GRATIEN : Zeker geen oud lief. Die zijn nu al allemaal dement geworden.

(Patricia leest de brief en barst in lachen uit)

Is ’t zo geestig?

PATRICIA : ’t Is niet te geloven!

GRATIEN : Hebt ge misschien een erfenis gedaan?

PATRICIA : Bah neen, van wie zou ik moeten erven?

GRATIEN : Had gij geen nonkel in Australië?

PATRICIA : Van die is er al lang geen sprake meer.

GRATIEN : Ik weet het. Een prijs in een quiz: een gratis facelift.

PATRICIA : 't Zal al gaan hé, stuk vergif.....

HELENE : Gaan we het nu eindelijk weten?

PATRICIA : Ga zitten en hou u vast. Luistert. Lieve prachtige schatten. Contract getekend voor gala hartpatiënten, zeventiende deze maand.. Orkestband is niet nodig, live orkest aanwezig. Optreden circa 30 minuten. Maar ik kom nog persoonlijk langs deze week. Getekend: Impresariaat Gloria de Sevilla.

GRATIEN : Gloria de Sevilla?

PATRICIA : Gloria de Sevilla?

GRATIEN : Was dat niet die Spaanse slets waar we in Barcelona en Cannes mee gewerkt hebben? Wacht, we moeten nog een foto van haar hebben. *(Neemt een fotoalbum en bladert er in)*

PATRICIA : Het zegt mij niets. 't Zal een grap zijn van de een of andere flauwe plezante.

GRATIEN : Kijk, hier zitten we samen in de kleedkamer.

PATRICIA : Ah ja, nu weet ik het! Maar jongens toch, dat was een hoer gelijk een paard. Sorry Helene.

GRATIEN : Dat was toch een chanteuse?! Hoe is zij impresario geworden?

HELENE : Maar kindjes, 't is een sprookje. Na al die lange jaren, iemand die weer naar u vraagt.

PATRICIA : Zoveel lange jaren zijn het nu ook weer niet, Helene.'t Enige ambetante is dat Gloria ons een hele tijd niet gezien heeft. Ze weet dus niet dat één van de Harlow Sisters 120 kilo weegt.

GRATIEN : En dat de andere met haar gezicht onder een pletwals gezeten heeft.

HELENE : Maar ik vraag mij af : hoe is die Gloria.... hoe was het ook weer?

PATRICIA : Gloria de Sevilla.

HELENE : Hoe is die Gloria der Sevilla in godsnaam aan uw adres gekomen?

GRATIEN : Hoe? *(lacht)* Via Interpol zeker?!

PATRICIA : Lacht er maar mee, kieken. 't Is iets serieus. Kijk, dat is het wonder van de showbizz. De ene dag ligt ge in de goot en de andere dag zit ge op een ster.

GRATIEN : Die niet teveel licht niet meer geeft.

PATRICIA : Hoera for Hollywood!

GRATIEN : 'k Hoor het al, ge hebt al een contract op zak voor de volgende Oscaruitreiking.

PATRICIA : Als dat maar mogelijk was!

GRATIEN : Ge zult er nog wel komen.... om het gordijn open te trekken als de elektriek uitvalt.

PATRICIA : Gij moet er weer de domper op zetten. Dat versta ik niet. Ziet gij niet, dat die brief de start kan zijn van een comeback? 'k Beef over heel mijn lijf.

HELENE : Een beetje kalmte zal geen kwaad kunnen, meiske.

PATRICIA : De terugkeer van The Famous Harlow Sisters!

GRATIEN : Op krukken en met een houten been.

PATRICIA : Sta daar niet te staan, zorg er liever voor dat Gratie zo rap mogelijk weer Graciella wordt. We hebben geen tijd te verliezen. Rap, een masker.

HELENE : Wat masker?

PATRICIA : Een schoonheidsmasker natuurlijk. Ik heb een week om er nog jonger, begerlijker en sexyer uit te zien dan nu.

GRATIEN : Och Heer, Gloria Swanson in Sunset Boulevard!

PATRICIA : Nondenonde aahhhh!

HELENE : Wat scheelt er?

PATRICIA : Ik heb geen enkel schoonheidsproduct in huis.

HELENE : Voor dat masker? Och, maar daar heb ik een recept voor. Neem een paar eieren en een avocado. Meng alles door elkaar met goede olijfolie, of wat machineolie als ge niets anders in huis hebt... Breng aan op het gezicht en daarmee gaat ge er twintig jaar jonger uitzien in vijf minuten tijd.

PATRICIA : Twintig jaar is niet nodig. We mogen vandaag nog altijd gezien worden. En het is geen optreden van een kleuterklas. *(tot Gratie)* Zijn er avocado's in huis, King Kong?

GRATIEN : En moeten er soms oesters zijn ook?

HELENE : 't Geeft niet. Ik heb er in huis. Ik zal er voor zorgen. *(af)*

PATRICIA : Toch een goed hart, die Helene.

GRATIEN : 't Is al lang geweten dat de meisjes die in het leven gestaan hebben een goed hart hebben..... En gij had weer de fijngevoeligheid in haar aanwezigheid

te spreken over ‘een hoer gelijk een paard’.

PATRICIA : Maar ik heb mij direct herpakt, ik heb gezegd: Sorry, Helene.

GRATIEN : Dat was er ook op: uw stommiteit nog eens extra onderstrepen.

PATRICIA : Wij waren toch onder ons. En daarbij: in plaats van mij te bekritisieren zoudt ge er beter aan doen wat meer begrip en enthousiasme aan de dag te leggen.

GRATIEN : Zeg, blijf eens met uw twee voetjes op de grond, kindeke. Ge denkt toch niet dat we na tien of twaalf jaar nog kunnen beginnen aan een comeback.

PATRICIA : En waarom niet? Ik voel mij nog altijd even fris als vroeger.

GRATIEN : Ja, zo fris als een peer die uit de diepvries komt; twee dagen nadien is ze rot.

PATRICIA : Gij hé! Verstaat ge dan niet dat die brief een geschenk uit de hemel is? Van de hemel gesproken. *(loopt naar het beeld van de Heilige Rita)* Dank u, Ritaatje, dat ge mijn gebeden verhoort hebt. ‘k Ben u wat verschuldigd, meiske.

GRATIEN : Alstublieft, Patricia, schei er mee uit of dat mens draait zich om in haar graf. ’t Is heiligschennis.

HELENE : *(Op)* Hier, meiskes, ne schone avocado.

GRATIEN : Uit uw diepvries?

HELENE : Neen, vers, als hij niet vers is lukt het niet.

GRATIEN : *(tot Patricia)* Ziet ge wel. Iets dat te lang in de diepvries gezeten heeft deugd niet meer.

HELENE : *(gaat intussen naar de keuken)* Ik zal de pasta wel gereed maken. Gij zijt op van de zenuwen, alle twee.

PATRICIA : Er liggen eieren in ‘t mandeken op het verzijp.

HELENE : *(begint de bereiding)* ‘k Ben blij voor u. Als dat optreden lukt kunt ge op één avond die maand huishuur verdienen. Dan laat de huisbaas u voor een maand of drie gerust... en mij ook.

PATRICIA : Och, laat ons die vulgaire dingen gelijk geld vergeten. De toekomst is nu ’t belangrijkste. De nieuwe carrière. *(Theatraal)* U, Helene, zullen we altijd dankbaar zijn omdat gij ons geholpen hebt in de moeilijke periode waarin het publiek zich... tijdelijk van ons afkeerde. Ik zal u wat zeggen: zelfs als we een nieuwe tournee beginnen, zullen we dat klein appartementje hier houden als

pied-a-terre. Een veilige haven tussen Tenerife, de Bahama's, de Cote d'Azur.....

GRATIEN : Sin-Sin, Leuven-Centraal, de Nieuwe Wandeling,.....

PATRICIA : Zwijg gij! Wie niet kan dromen kan niet leven!

GRATIEN : En wie heel de tijd loopt te dromen op straat schuift uit op een hondenstront.... En op mij moet ge niet rekenen om u op te rapen.

HELENE : Kalmte, meisjes, kalmte. (*even een stilte waarin Helene duchtig verder de pasta bereid*) Maar hoe is die Gloria, die u in twaalf jaar niet meer gezien heeft er in geslaagd u onder de man te brengen?

PATRICIA : Aan de man, Helene, niet onder de man, aan de man.

GRATIEN : Oh, dat is toch simpel, Gloria heeft waarschijnlijk nog foto's van ons en als ik mij niet vergis een foto van de poster die hier hangt.

PATRICIA : Die foto's werden uitgedeeld aan impresario's, als publiciteit.

HELENE : Maar Patricia, daar staat ge alle twee op als echte vedetten.

PATRICIA : En dat zijn we nu nog, Helene, dat zijn we nog altijd.

GRATIEN : Is het een show voor het oudmannekeshuis, dan wel.

PATRICIA : Lach maar, ik zou Joan Collins eens willen zien als ze 's morgens uit haar bed komt. Dat moet ook verschieten zijn hé? Ons optreden gaat een knal geven, 't publiek zal achterover vallen.

GRATIEN : Gaat gij de achterpoten van de stoelen doorzagen misschien?

PATRICIA : Vindt ge uw eigen geestig? Het zijn de nummers die het moeten doen. Ik had gedacht om iets te doen in de trant van: 'Reve d' Orient', dat is van die twee beeldschone slavinnen die verkocht worden op de markt aan een sultan. Tot wanneer dat hij ontdekt dat ze lesbisch zijn en hij laat ze onthoofden.

HELENE : Altijd geestig voor een publiek. Maar...

PATRICIA : Maar wat?

GRATIEN : Wel.... dat...

PATRICIA : Wat dat?

HELENE : Juist, dat!

PATRICIA : Juist wat?

GRATIEN : Er is sprake van TWEE beeldschone slavinnen.

PATRICIA : En?

GRATIEN : Moet ik dan alleen die twee rollen spelen. Moet ik alleen die lesbische

show geven?

PATRICIA : Vergeet het!

HELENE : Kom, 't is klaar. Ik heb het eiwit er bij gelaten, omdat het dan gemakkelijker droogt.

GRATIEN : Het ziet er smakelijk uit, precies een sabayon. Willen we er een scheutje Cointreau bij doen?

HELENE : Ge kunt er ook wat Gruyère over strooien en dan in de oven steken, ge hebt dan een soufflé. Mijn moeder in de tijd....

PATRICIA : Alstublieft, meiskes, 't is hier geen kookles. En hoe kunt gij nu op zo een belangrijk moment over eten klappen? Komaan, zet u, Graciella, dat ik uw masker kan aanbrengen.

GRATIEN : Hoe? 't Waart gij toch die een masker nodig had?

PATRICIA : Dat wel, maar ge weet Gratien, eh Graciella, hoe gevoelig mijn vel is. Stel u nu eens voor dat ik allergisch ben aan avocado en dat ik overal puistjes zou krijgen, wat dan? De ramp zou niet te overzien zijn, vooral op de drempel van een nieuwe carrière... We kennen het product nog niet, dus is er een beestje nodig om het uit te proberen.

GRATIEN : En mijn vel dan ? Wat als ik dan onder de puistjes zit?

PATRICIA : Dat is onmogelijk. Ten eerste hebt gij het vel van een neushoorn en ten tweede is dat bij u zo erg niet: ik ben toch de leading lady van de show.

GRATIEN : Allez, merci!

PATRICIA : *(duwt hem op een stoel, bindt hem een handdoek voor en begint de behandeling. Ze brengt een gifgroene brei aan op zijn gezicht)* Kijk, Helene, nooit maar dan ook nooit de décolleté vergeten. De meeste vrouwen hebben daar geen oog voor en het is nochtans van levensbelang. De contour des yeux nooit behandelen. Dat is te gevaarlijk. Het kan de traanklieren prikkelen en dan krijgen we een tsiepmuile (= huilgezicht) in plaats van een beauty. Rondom de mond vormen zich kleine rimpeltjes die natuurlijk fataal zijn voor een artieste. Dus goed behandelen, anders krijgen we een Betty Davis na haar derde comeback. En de kraaienpootjes goed masseren. Voila, klaar.....

(het gezicht van Gratien is nu helemaal groen)

GRATIEN : En nu?

PATRICIA : Vijftien minuten laten trekken en daarna afspoelen met ijskoud water, dan onder een warme handdoek twee minuten laten rusten.

GRATIEN : En als dat masker af is zie ik er weer zestien uit.

PATRICIA : Zestien lenten, de winters tellen we niet mee.

GRATIEN : Allez vooruit. Hoe ziet ge nu onze numero voor volgende week?

PATRICIA : Er zijn zoveel mogelijkheden: La Belle et la Bête, Sneeuwwitje en de zeven voyeurkes, The Harlow Sisters in space.....

GRATIEN : Ik weet het!

PATRICIA : Ja?

HELENE : Vertel het eens?

GRATIEN : Wel, dinges... De naam weet ik niet meer, maar het is dat waarin ik Roodkapje ben en gij de stoute wolf. Roodkapje komt met haar mandje vol seksboekjes en ze zingt... *(hij zingt een paar lijnen uit de Sound of Music)* "The Hill's are alive, with the Sound of Music..." De stoute wolf komt op – dat zijt gij dus - en hij wil Roodkapje - dat ben ik dus - opeten. Maar plots ziet hij de boekjes in haar mandje en hij geraakt erg opgewonden en in een gewaagde scène verkracht hij Roodkapje.

HELENE : En dat zijt gij?

GRATIEN : Ja, ik.

(er volgt een lange pijnlijke stilte, iedereen bekijkt iedereen)

Wel?

PATRICIA : Graciella Pigalle, ge schijnt te vergeten dat het een gala is voor hartpatiënten. Niet voor sekstoeristen, pooiers of straatmadeliefjes. Moest gij uw goesting mogen doen, dan moeten er minstens twintig ambulances besteld worden, voor mensen die last krijgen van hun pacemaker.

GRATIEN : Zoudt ge denken?

PATRICIA : Ja, Graciella.

HELENE : Ge zult rap moeten verzinnen wat ge die avond gaat brengen, ge hebt maar een weekje de tijd.

PATRICIA : Bon, gelijk altijd zullen de goede ideeën van mij moeten komen. Maar ik